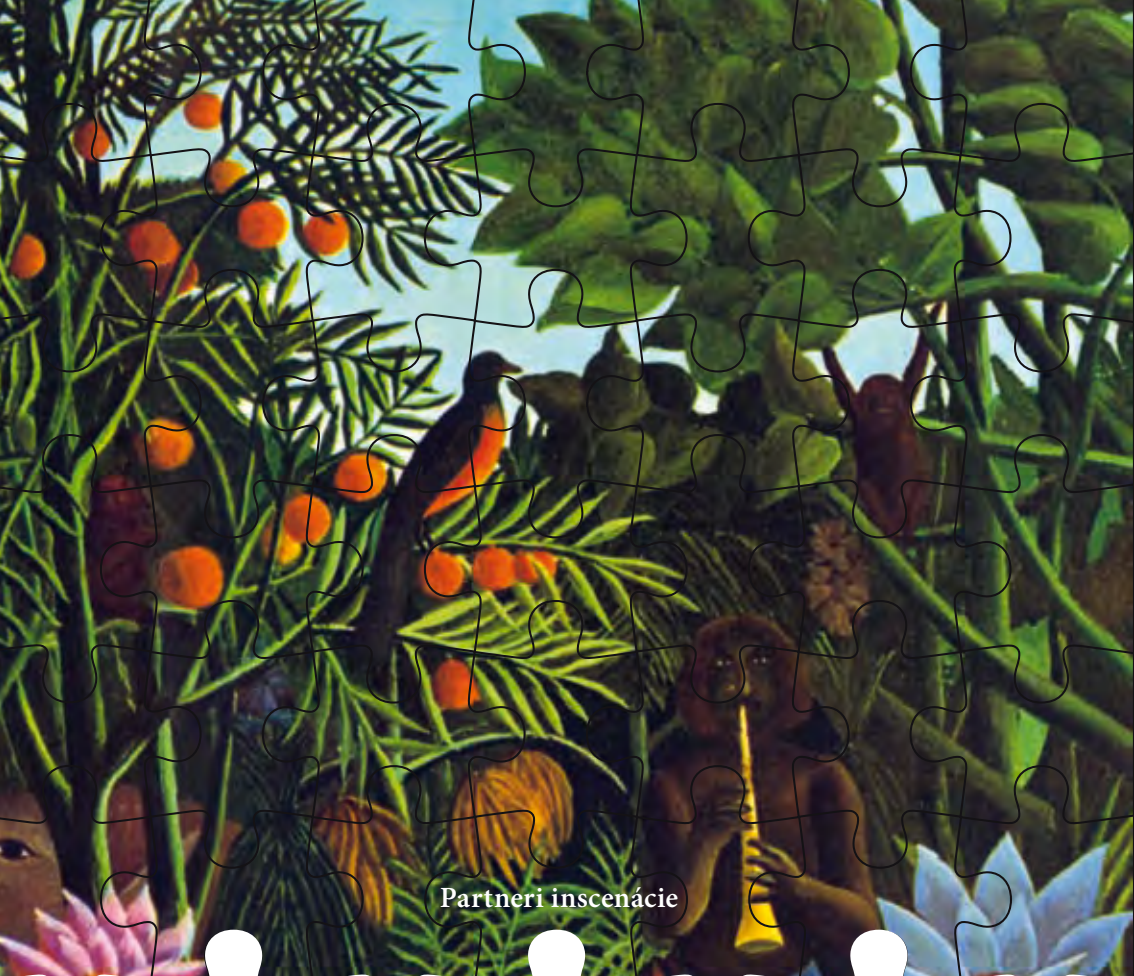

Róbert Mankovecký **Zvedavá rozprávka**

Partneri inscenácie

Róbert Mankovecký

Zvedavá rozprávka

Dramaturgia: **Róbert Mankovecký**

Scéna: **Jozef Ciller**

Kostýmy: **Jana Hurtigová**

Hudba: **Dano Heriban**

Pohybová spolupráca: **Jaroslav Moravčík**

Réžia: **Viliam Hriadel**

Osoby a obsadenie

Trufaldína, Korytnačka, Mesiacova mať	Eva Gašparová
Harlekína, Mesiac, Líška	Lucia Jašková
Kolombína, Ježko, Bocian	Milena Minichová
Carlo, Pes, Krajčír, Jupiter	Dano Heriban

Predstavenie vedie: **Janka Nosálová**

Text sleduje: **Darina Mázorová**

Premiéra 16. 11. 2007

Prvá premiéra divadelnej sezóny 2007/2008

521. premiéra SKD Martin

Scénu, stavbu, osvetlenie, zvuk, rekvizity, kostýmy a parochne pod vedením Petra Klauďinyho a Vladimíra Kubisa realizovali: Ján Purdiak, Róbert Plánka, Dalibor Pročka, Juraj Bojnický, Milan Páleš, Zdeněk Polášek, Miroslav Kopas, Dušan Michalka, Roman Galaba, Jaroslav Daubner, Marián Frkán, Ján Kurhajec, Mária Brachňáková, Soňa Mušáková, Marta Kalinová, Anna Paulovičová, Zuzana Jankešová a Nina Malková.

Prečo

Prečo tu spievame, prečo tu hráme,
prečo hneď nevieme, že kto nás klame,
prečo tak túžime dosiahnuť slávu,
prečo vždy hlupák je na čele davu.

Prečo je v divadle tma ako v rohu,
a prečo odmieta herec úlohu,
prečo sa režisér raz neusmeje,
a prečo dramaturg nikdy tu nie je.

Prečo nám smiech robí na čele vrásky,
a prečo nevieme vraj žiť bez lásky,
prečo sme vďační za nič aj za niečo,
prečo sa pýtame otázkou prečo.

Milena Minichová

Viliam Hriadel

Dom

Dom na chrbte, to je krása,
nie je veľmi ťažký, zdá sa.
– No tak, vzchop sa, nebuď na dne!
Je ti malý? Veď ty schudneš!
Nikdy si nič nezabudneš
a nikto ňa nevykradne.

Dom na chrbte, to sa zide,
ideš a dom s tebou ide,
veľa rôznych výhod to má.
Ocino ňa neprepleskne,
lebo večer budeš presne
o desať pol ôsmej doma.

Rozprávka je báseň. Napísaná v šťastnej chvíli a zdokonaľovaná za storočia zástupmi neznámych. Tlmočí zákony, objavuje skúsenosti tých, ktorí nesú život na pleciah. Nerozumel som jej hlbokej symbolike, ale mení to niečo na veci? Jej moc je v tom, že ako abeceda platí pre malých i veľkých. Je onou orechovou škrupinkou, v ktorej je uložený život. Pripomína múdrosť a nevyspytateľnosť života.

Milan Rúfus

Večera

Uvarím si večeru a pozvem si priateľa,
najlepšie však takého, čo nezje príliš veľa.
– Len poď ďalej, sadaj k stolu, cítiš, to je vôňa,
určite si hladný a zjedol by si aj koňa.

Žijem zdravo, varím iba naturálnu ryžu
a tí, čo sa im nepáči, nech si labu lížu.
Do tej ryže pridám mrkvu, brucho z nej nebolí,
určite však bez vegety, ak – tak štipku soli.

Mám rád hory, turistiku, myslím na prírodu,
práve preto pijem čistú vodu z vodovodu.
Oblížem len penu z piva, k tomu džús zo zemiakov
a zákusok suchý suchár posypaný strúhankou.

Uvarím si večeru a pozvem si priateľa,
najlepšie však takého, čo nezje príliš veľa.
– Len poď ďalej, sadaj k stolu, sme tu celkom sami.
Tvári sa, ako keby chcel koláč so slivkami.

Lucia Jašková

Dano Heriban

Eva Gašparová

Ja som „akože“ princ a ty si „akože“ princezná a toto je „akože“ zámok.
Nemusi byť všetko naozaj. Niečo môže byť „akože“.

Práve „akože“ je zázračné slovo, ktoré poznajú všetky deti, a ktoré zabudli všetci dospelí.
Hrajme sa, bláznime sa a najmä vymýšľajme si všetky tie zázračné „akože“ vecičky.

A budeme „akože“ najbohatší, najkrajší, najmúdrejší...

A môžeme „akože“ precestovať celý svet a celý vesmír...

A nemusíme „akože“ chodiť do školy a nemusíme sa už nič učiť, pretože všetko na svete vieme...

A v izbe máme „akože“ vodopád a na dvore púšť a za domom more...

Na svete je iba jedno jediné miesto, kde sa toto všetko môže, jedno jediné miesto, kde si môžeme vymýšľať, fantazírovať, hrať sa, blázniť sa a nie je to „akože“, ale naozaj.

Je to divadlo.

Mesiac

Mesiac chodí po nebesiach
a nemá nič na sebe.
A vôbec netuší, že sa
pozeráme zo zeme.

Mesiac po nebi sa túla,
nemáta ho predtucha.
Vyletela včela z úľa,
pichla mesiac do brucha.

Mesiac kričí pomoc, rata
a drží sa za brucho.
Vraj on to tej včele zráta,
vtom však celý opuchol.

Mesiac má však pamäť krátku,
medzi hviezdami je kráľ.
Osa pichla ho do zadku
a ten mesiac vyfučal.

Do zadku ho pichla osa,
už na ratu nevolá.
Mesiac je zas ako kosák,
a tak stále dokola,
a tak stále dokola,
a tak stále dokola.

Akože

Vymýšľanie hned' a zaraz
každému z nás pomôže,
stačí povedať si nahlas
zvláštne slovko „akože“.

„Akože“ sme herci skvelí,
ovenčení slávou,
už je koniec, už sme v cieli,
tak len kričte bravo.

Veľké zvraty v našom deji
nikto čakať nemôže,
zajtra hráme na Broadwayi,
samozrejme – „akože“.

Kritici nech v tejto veci
neberú nás na nože,
ako my sú skoro všetci,
tiež píšú len „akože“.

Program k inscenácii Zvedavá rozprávka

Zostavil: Róbert Mankovecký

Foto: Braňo Konečný

Layout bulletinu: Ivan Bílý

Reklama: Soňa Buckulčíková

Slovenské komorné divadlo

Divadelná 1, 036 80 Martin

Tel.: 043/422 40 98 (spojovateľ)

www.divadlomartin.sk

Poverený vedením: Róbert Mankovecký

Umelecký šéf: Miloslav Kráľ

Šéf výpravy: Jozef Ciller

Generálny partner

**SLOVENSKÁ
SPORITELŇA**

Hlavní
partneri

Hlavný
mediálny
partner

Zriaďovateľom SKD Martin je Žilinský samosprávny kraj.

